Q. D. B. V.

LIVONIA CERTIS PROPOSITIONIBUS COMPREHENSA,

Sub PRÆSIDIO

CONRADI SAMUELIS SCHURZFLEISCHII,

Prof. Publ.

Ad constitutum diem 28. April. A. 1700.

defendetur

a RESPONDENTE AUCTORE

M. HERMANNO Becker/

Lemsalia prope Rigam

Livono.

VITEMBERGAE,

Typis MARTINI SCHULZI, Acad. Typ.

PROP. I.

Livoni, sive, ut alii scribunt, *Livones* dicuntur non, ut multi putant, a *Livis*, antiquis terrae Livonicae incolis, sed nominis initia repetunt a vocabulo quodam pervetusto, sive Esthonico, sive Livonico. Quemadmodum enim *Libavia*, urbs in *Curonia*, nomen suum sortita videtur a verbo Livonico Lepay/ id est, tilia, arbore haud ignota, quoniam eo in loco, quo jam urbs *Libavia* est exstructa, ex antiquorum auctoritate & testimonio, tiliae olim magno numero consitae & repertae fuerunt. Similiter atque *Semgallia*, quam nonnulli a *Semi* & *Gallia* derivatam cupiunt, nomen suum itidem habet, ac deducit a prisca Livonorum voce, Semmes Gals/ hoc est, a fine terrae: & ipsa *Curonia* quoque originem suam ducit a nomine Livonico Kur & Semme, unde Germanica dictio conflatur, wo ist Land/ quod nomen antiqui *Livoniae* incolae usu triverunt, & ignorantia decepti adhibuerunt, rati, *Semgalliam* totius *Livoniae* esse terminum: haud secus, ac *Livonia* a nomine quodam Livonico nuncupatur.

II.

Livonia autem, quam olim sic dicti *Livi*, vel *Lettii* incoluerunt, dividitur in tres partes: in *Esthoniam, Livoniam* speciatim ita dictam, Trans-Dunam illam, & *Curoniam* sive *Curlandiam*.

III.

Esthoniae caput est *Revalia*: *Livoniae* proprie sic dictae, quam *Lettii* terram sive provinciam intermediam, utpote sitam inter *Esthoniam*, & *Curoniam*, atque *Semgalliam*, vocare consveverunt, metropolis est *urbs Riga*: *Curoniae* princeps est *Mitavia*, quae hodie *Serenissimi Principis* est sedes.

IV.

Et haec causa est, quamobrem generali vocabulo *Livoni* dicantur omnes trium partium supra commemoratarum Livonicarum incolae.

V.

Speciali autem notione, qui *Revaliam*, & illius terminum, *Esthones*: qui *Rigam*, & illius fines, *Livoni*: qui denique *Curoniam & Semgalliam*, incolunt, *Curoni*, sive aliis *Curones* appellantur. Et totius *terrae Livoniae* longitudo est 100. milliarium Germanicorum a Sinu Finnico usque ad Prussiam.

VI.

Neque tamen ex triplici hac divisione triplex, nedum quadruplex lingua oritur, scil. *Esthonica, Livonica, Curonica*, & *Lettica*, siquidem tres posteriores unicam tantummodo linguam constituunt, ut duae tantum relinquantur: altera *Esthonica*, altera *Livonica*, sive *Lettica*, sive quae eadem est *Curonica*. Ex his *Esthonicam Esthones*: *Livonicam* sive *Curonicam Livoni*, & *Curones* etiamnum usurpant. Contra quam gravis, & rerum Septentrionalium scriptor *Alb. Cranzius* existimavit.

VII.

Duplici hac lingua in pagis: in urbibus autem & oppidis:

pidis *Germanica*, ex eo jam tempore, quo *Germani* a Seculo inde XII. Livoniam in ſuam poteſtatem redegerunt, hodie utuntur.

IIX.

Ad Linguam vero *Livonicam*, ſive *Curonicam* ipſam quod attinet, intelligo eandem ex multis aliis eſſe commixtam, ex *Graecorum*, *Latinorum*, *Celtarum* & *Gallorum*, *Anglorum* & *Saxonum*, imo & *Orientalium*, quemadmodum omnes, *Linguae Letticae*, & reliquarum jam dictarum periti, facile mecum ſentient & judicabunt.

IX.

Cœterum ſi deſideratur annus, quo *Livonia* eſt inventa, alii 1148. alii 1158. ſupputant, quo *Bremenſium* Mercatores, nautaeque tempeſtate jactati, Urbem *VVisbi* errore praetervecti atque appulſi, in continentem *Livoniae* exſcenderunt, & incolas ſenſim ſibi conciliatos, & merces cum mercibus commutare ſolitos, ab impio idolorum cultu revocatos, ad Chriſtianam religionem *gubernante* DEI *providentia* traduxerunt. Primus eorum meminit in Chronico *Arnoldus Lubecenſis*, nemo ante eum nec *Tacitus*, nec *Ptolomaeus*, neque in itinerario *Antoninus*, nec *Beda*, nec *Franci*, neque aliarum Gentium ſcriptores. Eodem modo Eſthones noſtri recentiores ſunt Aeſtiis, alii Aeſtyos ſcribunt, quorum Tacitus meminit, de *M.G. c. XLV.*

X.

Poſtea ſub auſpiciis Germanicis, & Germanorum ſangvine ac ſumptibus in ditionem *Martiae Gentis* venerunt, eorum legibus uſi ſunt, & imperio diutisſime paruerunt, usque dum bellis Rusſicis implicati, poſt multas rerum, temporumque converſiones, *Polonis*, *Svecisque* obnoxii redderentur.

(o)

Hist. Ruſs.
6, provinc.
Livoniae.